

Aktüel Kültür Dergisi / Kasım 2025 / Sayı 189 / Fiyatı 110 TL

İNSAN VE HAYAT

GENÇ HAYAT

• DONUP KALDIĞIN YER

• BİR CEMİYET ADAMININ PORTRESİ

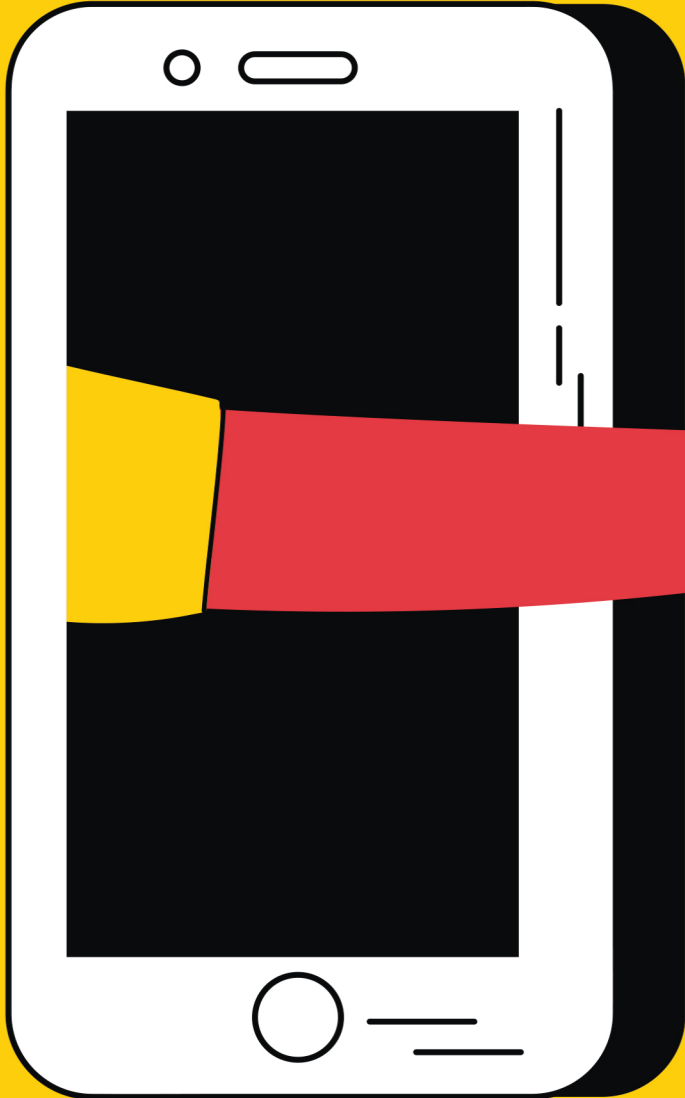
• DÜN NE YEDİĞİNİZİ HATIRLIYOR MUSUNUZ?

süzgeç

ÖĞRENMEYİ ÖĞRETİRKEN
ÇIKILMASI GEREKEN 17 BASAMAK

DİJİTAL UYGULAMA- LARDA PİŞMANLIK

DÖNGÜSÜNÜ KIRMAK

Dijital Uygulamalarda Pişmanlık Döngüsünü Kırmak

ÖMER DEMİR

T

arihî metinleri okumak, yalnızca geçmişî öğrenmek için değil, hususiyle Hazreti Allah'ın insanı yaratma mucizesini kavrayabilmek için gereklidir. Elinizde Tarih-i Taberî gibi kadim bir eser varsa, biliniz ki her sayfa aslında şu soruya cevap taşır: “Neden aynı hataları tekrar ediyoruz?”

Beni en çok etkileyen bölümlerden biri, Âdem Aleyhisselam'ın yeryüzüne indikten sonra İblis'in (aleyhillâne) onun ve evlatlarının peşine düştüğü hadiselerin anlatıldığı kısımlardı. Âdem Aleyhisselam ve evlatları, bu yeni ve zorlu dünya hayatında yeni şartlara karşı nefisleriyle mücadele gösterirken İblis, tabiatının gereği, bunu manipülasyon fırsatına dönüştürmüştür.

Peki, Tarih-i Taberî'deki gibi Peygamberler Tarihi'ndeki kıssalar neden önemli? Çünkü orada anlatılan hadiseler, pişmanlığın insan tabiatında yaratılıştan itibaren var olduğunu gösterir.

Hazreti Allah, Adem Aleyhisselam'ı yarattı ve ondan da insanlık geldi. İflah olmaz düşmanı İblis de hayatının içinde ve etkisini sürdürüyor hâlâ. Tarih kitaplarında kavimlerin tekrar eden hatalarını okurken gördüğümüz şey, aslında günümüz insanında da devam ediyor. Hem de fazlasıyla! Kötülüğü bilsek de, aklımız “Uzak dur!” diye haykırsa da, duygularımız, çevrenin baskısı ya da içimizdeki dürtüler, bizi tam tersine sürükleyebiliyor.

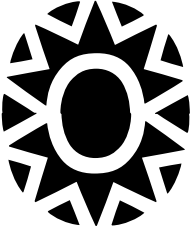

DİJİTAL ARAYÜZLERİN, İNSAN İRADESİNİ ÇALMAK VE ONU PASİF TÜKETİCİYE DÖNÜŞTÜRMEK İÇİN KULLANDIĞI SİNSİ YÖNTEMLERİ, BİLİNÇALTI MÜHENDİSLİĞİN TEMEL KURALINI DEŞİFRE EDİYORUZ. PİŞMANLIK DÖNGÜSÜNÜ ANLAMAK VE SİZDE VARSA O DÖNGÜDEN KURTULMAK İÇİN OKUYUN!

ZAMBAĞA FAZLA
SU VERSEN,
KÖKLERİ ÇÜRÜR.
HER ŞEYİN TADI,
GÜZELLİĞİ,
KOLAYLIKTA
DEĞİL;
ZORLUĞUN
KARŞISINDA
GÖSTERİLEN
SABRIN
İÇERİSİNDE
GİZLENMİŞTİR."

MÜMİNE FERHAN
İBİLOĞLU

"Ben, Kum Zambağı Gördüm"

*Kum zambağının
tohumları.
Siyahlığın içinden
şahane bir
beyazlık çıkar.*

G

ören gözlerimin önünde
karaltılar dolaşıyordu.
Korkmaya başlamıştım ki
bir süredir vardı bunlar.
Renkler solmuş, kokular
kaybolmuş, sesler kısılmıştı.
Hayatın hengamesi
içerisinde, gözümün önüne
perde çekilmişti. Nedendir
bilinmez, şükür ki irkildim.

Bu, ben değildim. Hayattan beklediğim, istediğim de bu değildi. Dedim, “Kalkın, gidelim.”

Arabayı çalıştırdık. Denize doğru yola çıktık. Şimdiden geliyor bir şeyler gözlerimin önüne, kulaklarımın içine, burnumun dibine. Mavilik, sarılık, tenimden usulca gelip geçen esinti, tuzlu deniz kokusu... Termoslarımızı ve katlanır sandalyelerimizi alıp kumlara doğru yürüdük. Çok geçmemişti ki gözlerimiz hayranlıkla büyüdü; harika kokusu ve değerli yumrusuyla, bir deniz nergisiydi bu; Akdeniz kumsallarının nadide çiçeği.

Sahil, kum zambaklarıyla doluydu. Nesilleri tükenmeye yüz tuttuğundan kendisine rastlamanın artık bir ayrıcalık sayılabileceği bu zambaklar, oturduğumuz yere hoş ve latif rayihasını çoktan yaymıştı. Ah burnum! Nicedir almamıştı böylesine hoş bir koku. Yaprakları kurumaya başlamıştı, ama beyaz yıldızdan çiçekleri, hala capcanlıydı.

Kumsalın bazı yerlerine, plastik atıklar bırakılmıştı. İnsan, tabiata yalnızca kendininmiş gibi davranırken, ona en ait olan; kumdu, dalgaları, şu beyaz zambaklardı. Dalları incinmiş çoktan, boyunları bükülmüş. İnsanlar, kocaman plastik terlikleriyle ve daracık bakış açılarıyla bu güzelliğin üzerlerine bastı basacaklar.

Kumral kumsalların beyaz yıldızı

Abim; tarih ve ziraat mühendisliği bilgilerinden yola çıkarak bize kum zambağını anlattı. Efsanelere rağmen, zambağın kendi gerçekliği, anlatılan efsanelerden çok

daha ilginç ve göz alıcıydı. Çiçeği, kuru sapları ve hafif kemerli ayaklarıyla kuma tutunuyor; ipeksi taçlarıyla gökyüzünün, kumlara dökülen beyaz yıldızları gibi duruyordu.

Abim, devam etti:

“Kum zambağı sulanmaz. O, yazın gelmesini sabırla bekler. Hava değişir, zambaklar, mevsimin yaz, toprağının kumlar olduğunu anlayarak iklim zorluklarına direnir, sonra yeniden açar. Onun fitratı, sabır ve sıcakla büyüme. Çünkü kökleri ta derinlerden suya ve neme ulaşmıştır. Yeter ki üzerine basma, toprağından koparıp yerinden yurdundan etme.”

“Öyledir,” diye başıyla onayladı babam. “İnsan da öyledir; kişinin büyüklük ve olgunluğu, sabırla gelişir. Susuzluk stresi yaşamadan açmayan çiçekler gibi, insan yapısı da bazı zorluklara maruz kalmadan, güzel hasletlerini geliştirme imkânı bulamaz. Hele ki bir ideali olmazsa, motivasyon kazanamaz.

Zambağa fazla su versen, kökleri çürür. İnsana da ne olursa olsun fazlasını ver, çürür. Doyumsuzlaşır ve hiçbir şeyle mutlu olmaz. Her şeyin tadı, lezzeti, kolaylıkta değil; zorluğun karşısında gösterilen sabrın içerisine gizlenmiştir.”

Her şey sanki ince ince hesaplanmıştı... Şu kumsalda gördüğümüz her ayrıntı, mühendislerin zekâ ve hesaplarını aşan bir sistemle yerleşmişti yeryüzüne. Tuzlu suyun kenarında, tuzlu rüzgarlara maruz kalan, dimdik duran şu zambaklar, beni kendime getirmeye başlamıştı.

“Kum zambakları, sakın koylarda daha çok yetişir. Kokularını, geceleri daha yoğun verir. Ama yok olmaya yüz tutmuş, nesli tükenmeye başlamış, özel bir zambak bu. Endemik kum zambağı, çoğu yerde korunmaya alınmış ama koruma tedbirleri maalesef yeterli değil.

Sahillerde yayılan turizmin gürültüsü; gözden çıkarılan tabii her şey gibi, kum zambaklarını da gözden çıkarmış. İnsan, heves ve hırslarında, önce tabiatı hedef seçer, kendine en lazım olanı gözden çıkarır.”

EKRAN BAĞIMLILIĞINDA ÇÖZÜM NET: "DOĞRU YÖNLENDİRMEK"

SÜHEYL OSMAN
ŞEMSI

ŞEHİR ORTAMININ ÇARPIKLIĞINDAN
KAYNAKLI YETERSİZ OYUN ALANININ
OLMAYIŞI, ÇOCUKLAR ARASI OYUN
ARKADAŞLIĞININ KURULAMAYIŞI,
ÇOCUKLARIN DİJİTAL ARAÇLARA
YÖNELİMİNİ KOLAYLAŞTIRIYOR.

KASIM 2025

süzgeç

Öğrenmeyi Öğretirken
Çıkılması Gereken
17 Basamak

